

UC-NRLF
$B 297 836

I FADERNS TJÄNST

UPPSATSER UTGIFNA AF

THE CHRISTIAN SCIENCE PUBLISHING SOCIETY

SWEDISH

WORKS ON CHRISTIAN SCIENCE

Written by MARY BAKER EDDY

SCIENCE AND HEALTH WITH KEY TO THE SCRIPTURES. In one volume, 700 pp. The original, standard, and only text-book on Christian Science Mind-healing. Cloth	$3 18
Full Leather (same paper as cloth binding)	4 00
Morocco (Oxford India Bible paper)	5 00
Levant (heavy Oxford India Bible paper)	6 00
Large Type Edition. Leather (Oxford India Bible paper)	7 50
German Translation. Cloth	8 50
Pocket edition	5 50
MISCELLANEOUS WRITINGS. 471 pp. Cloth	2 25
Morocco (Oxford India Bible paper)	4 00
Levant (Oxford India Bible paper)	5 00
THE FIRST CHURCH OF CHRIST, SCIENTIST, AND MISCELLANY. 364 pp. Cloth	2 25
Morocco (Oxford India Bible paper)	4 00
CONCORDANCE TO SCIENCE AND HEALTH. Cloth, 607 pp., 10 x 7, and Addendum	5 00
CHURCH MANUAL. Containing By-laws of The Mother Church	1 00
Pocket edition	2 00
CHRIST AND CHRISTMAS. An illustrated poem	3 00
UNITY OF GOOD AND OTHER WRITINGS. Morocco (heavy Oxford India Bible paper)	3 50
CHRISTIAN HEALING AND OTHER WRITINGS. Morocco (heavy Oxford India Bible paper)	3 50
RETROSPECTION AND INTROSPECTION. A biographical sketch of the author. Library edition, cloth. 95 pp.	1 06
UNITY OF GOOD. Library edition, cloth. 64 pp.	65
Pocket edition, leather covers	1 00
PULPIT AND PRESS. Library edition, cloth. 90 pp.	1 06
RUDIMENTAL DIVINE SCIENCE. Pebbled cloth covers. 17 pp.	32
Library edition	55
Printed in New York point system of type for the blind	50
NO AND YES. Pebbled cloth covers. 46 pp.	32
Library edition, cloth	60
MESSAGES TO THE MOTHER CHURCH. Library edition, cloth	1 56
CHRISTIAN SCIENCE vs. PANTHEISM. Pebbled cloth covers	26
MESSAGE TO THE MOTHER CHURCH, 1900. Paper covers	26
MESSAGE TO THE MOTHER CHURCH, 1901. Paper covers	50
MESSAGE TO THE MOTHER CHURCH, 1902. Paper covers	50
CHRISTIAN HEALING AND THE PEOPLE'S IDEA OF GOD. In one volume. Library edition, cloth. 36 pp.	60
CHRISTIAN HEALING. Paper covers. 20 pp.	21
THE PEOPLE'S IDEA OF GOD. Paper covers. 14 pp.	21
POEMS. 70 pp., all of Mrs. Eddy's hymns, also her earlier poems. Specially bound	1 50
FEED MY SHEEP. Solo	50

The above prices are for single copies, prepaid. For quantity prices and description see price list furnished upon request.

Direct orders for above works, and make remittances payable to

ALLISON V. STEWART

Falmouth and St. Paul Sts. Boston, Mass., U. S. A. 1

I FADERNS TJÄNST

(THE FATHER'S BUSINESS)

GUDS RIKEDOMAR
(The Abundance of God)

VÅR ENDA UPPGIFT
(One Business)

DEN SLUTNA HANDEN
(The Closed Hand)

CHRISTIAN SCIENCE I AFFÄRSLIFVET
(Christian Science in the Business Life)

SANNINGENS MAKT
(Truth is Power)

ÖFVERSÄTTNING FRÅN ENGELSKAN

The Father's Business

[From *The Christian Science Monitor*]

THE ABUNDANCE OF GOD

WHEN Jesus said, "Take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on," he reminded his hearers that God is able to feed and clothe man as He does the lilies and the birds. Such a concept of the divine power as this is very far from the present human sense of things; and even the Bible says that the need to earn his bread in the sweat of his brow was the curse laid upon Adam. But certainly the teachings of Jesus and his example would seem to point to God as the source of man's supply, rather than man's own effort.

How may this ideal of God's ability and willingness to provide everything for His child be reconciled with the very practical demands of our every-day life? Christian Science comes to reconcile these seeming divergent calls of the divine ideal and of the workaday material. It shows first of all that our external conditions are not what govern us, but our own thinking. Outward things reflect more or less definitely our own habits of thought and those deep-laid convictions of mortal mind which are the heritage, as it appears, of

oca

I Faderns Tjänst

[Ur *The Christian Science Monitor*]

GUDS RIKEDOMAR

NÄR Jesus sade: „Tänken icke på edert lif, hvad I skolen äta, eller hvad I skolen dricka, ej heller på eder kropp, hvad I skolen kläda eder med", erinrade han sina åhörare om att Gud är i stånd att föda och kläda människan, såsom han föder och kläder liljorna och fåglarna. En sådan uppfattning af den gudomliga makten är vidt skild från mänsklighetens nuvarande uppfattning, och bibeln själf framställer ju nödvändigheten att förtjäna sitt bröd i sitt anletes svett som den förbannelse, hvilken drabbade Adam. Men af Jesus' lära och föredöme framgår förvisso, att våra behof tillfredsställas af Gud och ej genom våra egna ansträngningar.

Hur kan den ideella sanningen, att Gud både kan och vill sörja för sina barn i allt, vara förenlig med de kraf, som det praktiska lifvet ställer på människan? Christian Science har kommit för att förklara, hur det gudomliga idealets och det materiella hvardagslifvets skenbart motsägande kraf kunna förenas. Christian Science påpekar först af allt, att det icke är våra yttre förhållanden, utan våra egna tankar, som gestalta vårt lif. De synliga tingen återspegla mer eller mindre tydligt det som sysselsätter våra tankar liksom äfven dessa det dödliga sinnets djupt inrotade öfver-

all humanity. If we believe in plenty, we shall see plenty all around us,—that is, if our belief or faith in plenty is well founded. A belief in plenty which is founded in a material sense of things is likely to be suddenly reversed, making poverty appear where riches were. But if our faith in the abundance of the divine good, in God as infinitely creative might, as limitless resource, is our deepest conviction on this subject of supply, we shall unfailingly see plenty in our outward conditions.

The human sense of lack, voiced everywhere today in the universal complaint over the high cost of foodstuffs and other necessaries of living, must be met in thought as an error to be corrected, before the abundance of good which Jesus affirmed can be manifested.

The present writer recalls an incident of the time of coal famine a few years ago. Some one had been crying wolf so loud, predicting lack of supply everywhere, that it was deeply borne in upon the writer's consciousness that the means of livelihood would be cut off during that following season, in the panic of all former patrons over the financial outlook. The result of this fear was the immediate manifesting of the thing feared. There seemed to be an almost total stopping of the usual business engagements.

Then the matter was taken up in Science; the abundance of God was affirmed steadfastly; the supply and support of man was placed in God, in the power of divine Mind, and all sense that human ways and means are any man's resource was cast out. The

tygelser, hvilka tyckas vara hela mänsklighetens arfvedel. Om vi tro på en riklig tillgång, skola vi se öfverflöd omkring oss, förutsatt att vår tro är rätt grundad. Den tro på en riklig tillgång, som är grundad på den materiella uppfattningen af tingen, är utsatt för plötsliga omkastningar, så att den som är rik kan råka i fattigdom. Men om vi med djupaste öfvertygelse tro på det gudomliga godas öfverflöd, på Gud såsom den oändliga skapande kraften, den outsinliga tillgången, skola vi ofelbart förnimma öfverflöd i våra yttre förhållanden.

Den mänskliga förnimmelsen af brist, som i våra dagar finner uttryck öfverallt i en allmän klagan öfver de höga priserna på allt som hör till lifvets uppehälle och nödtorft, är en villfarelse som måste bemötas i tanken och rättas, innan det alltillräckliga goda hvarom Jesus talade kan blifva uppenbart.

Författaren af dessa rader påminner sig en händelse som inträffade för några år sedan, då kolbrist var rådande. Man hade med så lifliga färger utmålat en förestående stagnation i all verksamhet, att det trängde djupt in i författarens medvetande, att möjligheten till lifsuppehälle skulle på grund af finansiell kris blifva afskuren under den närmast följande tiden. Följden af dessa farhågor visade sig däri, att de vanliga affärerna syntes vilja fullständigt afstanna.

Då började författaren behandla situationen från Christian Science' ståndpunkt. Öfverflödet i Guds rike betygades oaflåtligt; Gud, det gudomliga Sinnet, erkändes vara den makt som fyller människans behof och uppehåller henne, och all tanke på att genom

effect was an immediate demonstration of supply that came about through what looked like a mere chance. It was such an event as might in ninety-nine cases out of a hundred have failed to happen; but it did happen, with the immediate supply made clear. This made such a break in the sense of financial anxiety that the rest was easy, and the winter's work brought more abundant financial return than had ever been enjoyed before.

This is scientific demonstration; and it is possible to every one who can rise above the personal sense of things. One must trust God's ability more than he fears his own disability. Here is the secret of humanity's trouble. We do not really believe that what we are capable of doing is worth to the world an abundant living. We look at our own human limited capacity, and we confirm our belief in those limits, whereas we should turn away from human limitation and affirm that the man God sends forth is capable of large and splendid work; that he is able to carry whatever duties infinite Love lays upon him; and even more than this, we should realize that the work of God is already done.

This realization that the divine Mind holds all things forever perfected and complete is what sets the human powers free. The workers in Christian Science find that every gift or talent of theirs comes to higher and freer expression through their daily endeavor to know that God does all that is done. This lifts the sense of individual responsibility, and removes effort. One has only to let the divine Mind work through

mänskliga åtgärder finna en utväg afvisades. Verkan häraf visade sig omedelbart i en riklig tillgång på medel genom något som föreföll vara en ren slump, en händelse som icke skulle hafva inträffat i nittionio fall af hundra, och härmed voro de omedelbara svårigheterna undanröjda. Detta minskade till den grad oron för det ekonomiska, att allt det öfriga gick lätt, och arbetet under vintern gaf större pekuniär vinst än någonsin förut.

Detta hade således åstadkommits genom vetenskaplig demonstration, och en hvar som kan höja sig öfver den personliga förnimmelsen af tingen kan göra detta. Tilliten till Guds förmåga måste öfvervinna fruktan för vår egen oförmåga. Häri ligger förklaringen på mänsklighetens bekymmer. I själfva verket tro vi ej, att vi, för det arbete vi äro i stånd att utföra, i världens ögon förtjäna till gengäld ett sorgfritt lif. Vi se på vår egen otillräckliga mänskliga förmåga och förstärka vår tro på sådan begränsning, då vi i stället borde vända oss bort från tanken på mänsklig oförmåga och betyga, att den människa som Gud skapat är i stånd att utföra det största och bästa arbete och kan uppfylla de plikter som den oändliga kärleken ålägger henne—ja än mer, vi måste fatta, att Guds verk redan är utfördt.

Det är insikten om att det gudomliga Sinnet ständigt vidmakthåller allt fullkomligt och fulländadt, som frigör den mänskliga förmågan. De som studera Christian Science finna, att hvarje gåfva eller talang som de äga får ett högre och friare uttryck genom daglig sträfvan att förstå, att Gud gör allt som göres. Detta aflyfter känslan af individuellt ansvar och skänker lugn i arbetet. Vi behöfva endast låta det gudom-

him or, better, to let the divine thinking dawn upon him, and then all his own doings will at once be stronger and clearer, touched in some degree with that light and leading which humanity is wont to call genius.

Work done with the impulse which lies back of genius is never work. It is play. The man who works because he loves his work, who works easily, freely, understandingly, this man is not a slave. The curse of Adam is at once removed from him whose work has become his play. The practical effect of this change of thought in the worker is at once to make his work of more value to his fellow men; and when with this increase of individual freedom and power comes the even deeper conviction of God's omnipotence and His willingness to give all good to man, then the worker finds abundance flowing in upon him from every side.

To break through financial limitations with a merely material sense of personal will and with selfish desires governing one, is not what Christian Science means by demonstration. Jesus reminded us that we should seek "first the kingdom of God, and his righteousness;" then "all these things" shall be added unto us. It is truly only when the first desire of the heart has come to be the knowledge of divine Life, the ways and means of divine activity, that the financial problems are done away for the learner.

So long as we think of material things as a source of good or happiness, and desire them for themselves rather than as a sign following the coming of spiritual

liga Sinnet verka genom oss, eller med andra ord låta de gudomliga tankarna få insteg. Då skall allt det vi göra blifva utfördt med större kraft och klarhet, och i någon mån vittna om det ljus och det initiativ, som mänskligheten vanligen benämner geni.

Det arbete som utföres med geniets begåfning kan aldrig kallas arbete. Det är ett nöje. Den som arbetar af kärlek till arbetet, lätt, villigt och med förståelse är ej en slaf. När arbetet blir nöje, befrias vi därmed från Adamsförbannelsen. Denna tankeförändring hos den arbetande gör genast hans arbete mera värdefullt för hans medmänniskor, och med denna ökade individuella frihet och makt följer den ännu djupare öfvertygelsen om Guds allmakt och hans beredvillighet att skänka allt godt åt människan. Då finner den arbetande sig omgifven af öfverflöd på alla sidor.

Att bryta sig väg genom ekonomiska svårigheter med en uteslutande materiell syn på tingen och behärskad af själfviska begär är icke hvad Christian Science menar med demonstration. Jesus påminde oss om att söka „först Guds rike och hans rättfärdighet“, så skall „allt det öfriga“ tillfalla oss. Det är verkligen först när vår ifrigaste längtan har blifvit att lära känna det gudomliga Lifvet, den gudomliga kraftens verkan, som våra ekonomiska problem blifva lösta genom Christian Science.

Så länge vi betrakta de materiella tingen som källan till glädje och lycka och eftersträfva sådana i stället för att anse dem vara de „tecken“ som „följa“ det andliga goda, skola våra ansträngningar att demonst-

good, we are likely to have trouble with our demonstration of supply. There must be in our thought an honest rising above every material thing as able to make or mar our happiness. We can every one of us find that only spiritual happiness is happiness at all. We can hold ourselves superior to worldly pleasures and interests of every sort, placing our whole joy in the unseen good which no worldly thing can give or destroy. When we do this, then the lower things answer to the inner vision; then harmony and plenty are where were discord and leanness.

If, after honest effort at demonstrating our financial problems in Christian Science, we find ourselves still under a hampering sense of limitation, it is safe to search thought to discover whether we are still looking to matter for our happiness and our life. The victory over matter and its limitations is reached only by knowing its nothingness and the allness of Spirit. And it is already convincingly proved to Christian Scientists how the conviction of God's abundance of spiritual good does find itself reflected from the heart of the thinker into the conditions of his outward existence.

Let one then cultivate the understanding that God is not limited in any direction, and therefore man, His likeness, is not. A truly spiritual understanding of this cannot be had while we cling to material pleasures and desires, but when we have really learned to see spiritual things as riches, then we shall find this inward sense of treasure manifest outwardly as abundant supply for every human need.

rera tillgång helt visst misslyckas. Vi måste ärligt höja vår tanke öfver den föreställningen, att något som är materiellt kan skänka eller beröfva oss lycka. En hvar kan komma att inse, att andlig lycka är den enda lyckan, höja sig öfver världsliga nöjen och intressen af hvarje slag och hafva all sin glädje i det osynliga goda, som intet världsligt kan skänka eller förstöra. När vi göra detta, antaga de lägre tingen ett återsken af den inre visionen; harmoni och öfverflöd skola då blifva rådande i stället för disharmoni och brist.

Om vi efter ett ärligt försök att lösa våra ekonomiska problem enligt Christian Science finna, att den tryckande känslan af begränsning ännu icke försvunnit, är det rådligt att observera tankarna för att söka upptäcka, om vi fortfarande anse lycka och lif bero af materien. Segern öfver materien och dess begränsningar vinnes endast genom att förstå dess intighet och Andens allhet. Det har redan på ett öfvertygande sätt bevisats för Christian Scientisterna, att då vi äro af hjärtat förvissade, att i Gud finnes allt andligt godt, återspeglas detta på förhållandena i vår yttre tillvaro.

Må vi därför blifva förtrogna med den förståelsen, att Gud icke är begränsad i något afseende, och att ej heller människan, hans afbild, kan vara begränsad. En verkligt andlig förståelse häraf kan icke bibehållas, så länge vi hänga fast vid materiella nöjen och önskningar, men när vi verkligen hafva lärt att anse andliga ting som rikedomar, skola vi finna denna inre uppfattning af rikedom taga sig uttryck i det yttre som öfverflödande tillgång för hvarje mänskligt behof.

[From *The Christian Science Monitor*]

ONE BUSINESS

WHEN Jesus at the age of twelve was sought by his mother while he was hearing and asking questions of the doctors in the temple, he answered her, "Wist ye not that I must be about my Father's business?" Something not yet understood by her was taking him into scenes and surroundings she had not planned for him. Serving God, he went where this service led him; did what this service demanded of him. No single account in the Scriptures shows Jesus as serving himself or the selfish interests of any person or persons about him. The work of glorifying God and of establishing the kingdom of God in the hearts of men was upon him, and with unswerving purpose he went about it.

All men today surely should be engaged in just one business,—the business of being and doing right. Whatever the outward activities may be, whatever the daily routine, the service of good should be uppermost. Many people confine their thought of business to commercial or industrial enterprises, to the activities which bring material gain or income; and trying to manage these through merely human capacities and talents, are beset with many perplexities. The dictionaries

[Ur *The Christian Science Monitor*]

VÅR ENDA UPPGIFT

NÄR Jesus vid tolf års ålder söktes af sin moder och fanns „sittande i templet midt ibland lärarna, både hörande dem och frågande dem“, sade han till henne: „Visssten I icke, att i det min Fader tillhörer bör jag vara“. Något som hon ännu ej förstod ledde honom in i omgifningar och förhållanden, som hon alls icke hade väntat. Han tjänade Gud, och detta tjänande styrde hans steg och handlingar. Ingen enda berättelse i bibeln antyder, att Jesus tjänade sina egna eller någon annan människas själfviska intressen. Han hade ständigt för ögonen sin uppgift att förhärliga Gud och befästa Guds rike i människornas hjärtan, och med aldrig svikande trohet fullföljde han denna uppgift.

Alla människor borde ständigt hafva blott en uppgift, nämligen att lefva rätt och göra det rätta. Hvad vår dagliga sysselsättning än må vara—att tjäna det goda borde alltid vara det angelägnaste. Många tro, att en människas lifsuppgift måste vara inskränkt till handel och industri eller någon sysselsättning, som skänker ekonomisk vinst eller inkomst, och då de försöka att sköta dessa sysslor med enbart mänsklig förmåga och begåfning, råka de i stora svårigheter. Våra ordböcker förklara ordet lifsuppgift såsom det hvarmed vi äro sysselsatta, det som hufvudsakligen

tell us that one's business is that which busies one, or that which engages the time, attention, or labor of any one as his principal concern or interest. Then, whatever may be the work for the day, the "principal concern or interest" of serving good can be paramount and so be rightly considered one's real business. And, however much time and attention external things demand, the constant effort to be and to do right can keep one steadily employed.

This is all, of course, a mental question; and right motive is the keynote of the situation. With an honest desire for "rightness" we cannot go far wrong without a measure of suffering that drives us back to the best we know. Right desire destroys any supposed peace in wrong doing, brings him whom it animates into better and better thinking and living, because he cannot otherwise be content. Good motives should not have a hard time to find their way into social life, home life, and into all personal relations and affairs. Not until all men unite in one unshifting standard for right doing, and that a standard which condemns anything less than the wholly straight, clean way of honesty and truth, will all suffering be lifted from the business interests of the world. But if one man, and another, and another, will hold steadfastly to the one business of righteousness, and stand firmly for his highest sense of integrity in all his dealings, an increase of good will bring daily relief to the whole situation. The business of doing right is an individual business. Each man has to be about it without waiting for his neighbor, and to the man who is consciously

upptager en persons tid, intresse eller arbete. Hvilken en människas dagliga sysselsättning än må vara, kan hennes „hufvudsakliga“ uppgift eller „intresse“ att tjäna det goda vara dominerande, och således kan detta med rätta anses vara hennes egentliga lifsuppgift. Hur mycken tid och uppmärksamhet de dagliga sysslorna än må kräfva, kunna vi likväl vara ständigt upptagna af en oaflåtlig sträfvan att lefva rätt och göra det rätta.

Det är tydligen vårt tänkande som det härvidlag blir fråga om, och hufvudsaken är, att våra bevekelsegrunder äro rätta. Då vi ärligt önska att göra rätt, kunna vi ej förirra oss långt från vägen utan att mötas af något lidande, som är tillräckligt att drifva oss tillbaka till det högsta vi känna. Önskan att göra det rätta gör det omöjligt att kunna känna tillfredsställelse i det som är orätt och leder den som besjälas däraf till allt bättre tankar och lif, emedan han ej kan känna sig nöjd med mindre. Det borde ej vara svårt att antaga goda bevekelsegrunder i det sociala lifvet, i hemmet och i alla personliga förhållanden och affärer. Först när alla människor enas om en oföränderlig måttstock för rätt handlingssätt—en måttstock som förkastar allt, som icke är fullt rent, ärligt och sant, först då skall allt lidande försvinna från världens affärslif. Men äfven om blott en enda människa här och där ville osvikligt göra rättfärdigheten till sin lifsuppgift och vore trogen sin högsta uppfattning af redbarhet i allt sitt görande och låtande, så skulle dessa goda tankar dag för dag verka allt mer höjande på förhållandena. Att handla rätt är en individuell uppgift. Hvar och en måste gripa sig an med detta utan att vänta på sällskap, och den som verkligen har denna uppgift för ögonen röner en ny

about it comes a new quality of success; a success that outshines all the intrigues of human nature, for it is born of the effort to manifest God.

To many who are striving to serve good, Christian Science has brought much enlightenment and comfort. It stands upon Scriptural authority and declares God to be Mind,—divine Mind; declares this Mind to be wholly good, wholly powerful, wholly present. From this basis it maintains evil to be powerless and non-existent to divine Mind, and assures us that just so fast as we let divine Mind come into our thinking to displace human beliefs and fears, evil will become correspondingly powerless and non-existent to us. Not in a day, nor in a life-time, perhaps, will evil be wholly extinguished to us; but the knowledge brought to us through the Scriptures and through Christian Science, that evil has no more power than mortals give it by liking or fearing it, helps us to begin now to reduce it to nothing and to hope for release from it in the measure of our fidelity to good.

Thus the one business of overcoming evil with increased understanding of good becomes apparent to us. We see that the human mind alone is unequal to the task of it, and are taught how to seek divine Mind and how to depend upon spiritual law to accomplish it. We learn that God, divine Mind, is the one and only employer and that every one who lives should be employed through thinking and doing as divine Mind would have him think and do, in the business of manifesting good. And he who is about his Father's business, even though he be the humblest of earth or be

slags framgång, inför hvilken den mänskliga naturens alla intriger äro vanmäktiga, ty denna framgång är resultatet af hans sträfvan att gifva uttryck åt Gud.

Många som hafva gjort sitt bästa för att tjäna det goda hafva genom Christian Science funnit mycket ljus och tröst. Denna lära stöder sig på bibelns auktoritet och förklarar, att Gud är Sinne—det gudomliga Sinnet, samt att detta Sinne är helt och hållet godt, besitter all makt och är allnärvarande. På denna grund påstår Christian Science, att det onda är utan makt och tillvaro inför det gudomliga Sinnet samt försäkrar oss, att i den mån vi tillåta det gudomliga Sinnet att genomtränga vårt tänkande och uttränga mänskliga föreställningar och fruktan, skall det onda blifva maktlöst och försvinna äfven för oss. Icke går det på en dag—nej, kanske icke ens en lifstid är tillräcklig för oss att helt utplåna allt ondt, men den kunskap som skänkes oss genom bibeln och Christian Science, att det onda ej äger någon makt utöfver hvad dödliga tillerkänna det genom att älska eller frukta det, denna kunskap hjälper oss att nu börja inse dess intighet och att hoppas på befrielse från det onda, i den mån vi tjäna det goda.

Det är således tydligt, att vår enda uppgift är att öfvervinna allt ondt genom en ökad förståelse af det goda. Vi inse, att det mänskliga sinnet ensamt är ur stånd att göra detta, och vi få lära att söka det gudomliga Sinnet och att stödja oss på den andliga lagen. Vi få lära, att Gud, det gudomliga Sinnet, är den ende arbetsgifvaren, och att hvarje lefvande människa borde hafva till uppgift att tänka och handla såsom det gudomliga Sinnet ingifver, så att det goda kommer till uttryck. Den som gör det som tillhör Fadern till sin uppgift—vore han än den ring-

serving the least important of earth, is surely straightening and sweetening all the relations of life and learning that God is an employer who withholds no good thing from them that serve Him.

aste på jorden eller hans tjänst den obetydligaste— gör alla lifvets förhållanden renare och ljufvare och får erfara, att Gud är en arbetsgifvare, som icke undanhåller dem som tjäna honom något godt.

[From *Christian Science Sentinel*]

THE CLOSED HAND

IN an article recently published in the *Sentinel*, there appeared this sentence: "The closed hand cannot receive." The simple statement, almost epigrammatic in its terseness, lingered in the memory of at least one reader, and said itself over and over in her heart as she went about her daily work. "The closed hand cannot receive." And why not? She had only to hold out her own hand, tightly closed, to understand. Some one might have been offering her the price of a king's ransom, and yet so long as those fingers maintained their rigid clasp she could not have received it. Let her open her hand, however, and hold it out, palm upward, as in the act of giving, and that very change of attitude, simple though it was, placed her at once in a position to receive.

As she pondered these things a picture which hangs in a certain dearly-loved reading-room flashed into her memory. It represents a group of persons standing on a lawn listening to a woman who has evidently stepped out upon a low balcony to address them. The woman is Mrs. Eddy. She stands looking out upon that sea of upturned faces, a slender figure silhouetted against the sky, the face in shadow, but what a world of eloquence there is in those outstretched hands!

[Ur *Christian Science Sentinel*]

DEN SLUTNA HANDEN

I EN artikel, nyligen införd i *Christian Science Sentinel,* förekom följande yttrande: „Den slutna handen kan ej mottaga något." Detta enkla påstående, nästan bitande i sin skärpa, inpräntades i minnet hos åtminstone en läsare och återkom gång på gång under dagens lopp. „Den slutna handen kan ej mottaga något." Hvarför icke? Man behöfver endast sträcka fram sin egen hand, hårdt knuten, för att förstå det. Äfven om man erbjödes en kunglig gåfva, så länge som fingrarna bibehålla sitt fasta grepp, kan man ej mottaga den. Öppna blott handen och håll ut den med insidan uppåt, liksom när man gifver något, och denna förändring i all sin enkelhet gör dig genast färdig att taga emot.

Dessa funderingar ledde tanken på en tafla, som hänger i ett författaren mycket kärt läsrum. Den föreställer en samling människor på en gräsplan, lyssnande till en kvinna, som har stigit ut på en låg balkong för att tala till dem. Kvinnan är Mrs. Eddy. Hon står och blickar ut öfver detta haf af uppåtvända ansikten, en smärt figur aftecknad mot himmelen. Anletsdragen framträda otydligt, men hvilken vältalighet ligger ej i dessa framsträckta uppåtvända händer!

And the palms are upturned. Giving, giving, always giving,—and since the days of Jesus of Nazareth no one has ever received in such abundance. Yet is it not only in accord with an immutable law that she who gave so much should receive in like manner? Jesus himself said, "With what measure yet mete, it shall be measured to you again."

Does the storehouse sometimes seem strangely empty, O troubled heart? We sometimes find ourselves thinking that we are not getting as much out of life as we ought, and wonder why we do not receive more. Before becoming unduly disturbed over this, suppose we try the experiment of taking an entirely different point of view. Instead of saying, "I am not getting as much as I ought," suppose we say, "Am I giving as much as I can?" Instead of saying, "I wonder why I do not receive more?" suppose we say, "Am I making the most of what I have?"

Why should we concern ourselves as to how much we are receiving? That is God's part, and His work is already done. Divine Love is always saying, as did the father in the parable, "Son, thou art ever with me, and all that I have is thine." Since Principle and its idea are inseparable in Science, man already has all, for man is God's reflection. The ring and the best robe have always belonged to the son, but he can use and enjoy them only as he turns to the Father, the divine Principle of his being, from whom all good proceeds. And, by the same process of reasoning, if we, today, would receive all that "the Father hath bestowed upon us," we should ask ourselves whether

Gifvande, gifvande, ständigt gifvande;—också har sedan Jesus' dagar ingen fått i sådant öfverflöd. Men det är ju endast i öfverensstämmelse med en orubblig lag, att hon, som gaf så mycket, fick mottaga så mycket. Jesus själf sade: „Med det mått, hvarmed I mäten, skall det mätas åt Eder igen.

Synes ditt förrådshus stundom förunderligt tomt, o, bedröfvade hjärta? Någon gång kommer den tanken, att lifvet ej skänker oss så mycket, som vi anse oss kunna fordra, och vi förundra oss öfver att vi ej få mera. Innan vi blifva onödigtvis upprörda öfver detta, antag att vi försöka se saken från en annan sida. I stället för att säga: „Jag får ej så mycket som jag borde få", låt oss fråga: „Gifver jag så mycket jag kan?" I stället för att säga: „Jag undrar hvarför jag ej får mera?" låt oss fråga: „Utnyttjar jag på bästa sätt hvad jag äger?"

Hvarför skola vi bekymra oss om hur mycket som skall komma på vår lott? Det är Guds sak, och hans verk är redan utfördt. Den gudomliga Kärleken säger alltid såsom fadern i liknelsen: „Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt." Eftersom Principen och dess idé i Science äro oskiljaktiga, har människan redan allt, ty människan är Guds återspegling. Ringen och den yppersta klädningen hafva alltid tillhört sonen, men han kan icke använda dem och glädja sig åt dem, förrän han vänder sig till sin Fader, sin tillvaros gudomliga Princip, från hvilken allt godt kommer. Om vi hålla fast vid denna tankegång, framgår ju att om vi önska få allt det, som Fadern har förlänat oss, böra vi först fråga oss

or not we are making the absolute best of that good of which we are already in conscious possession. If we are honestly doing this, and giving to others as it hath been given unto us, fully, freely, out of the abundance of a grateful heart, and with no thought of recompense or reward, the clear, strong currents of a still higher understanding will flow into our lives in accordance with a law of divine reciprocity.

When Saul of Tarsus first saw the light of Truth, he did not stop to inquire what all this was to bring him, nor what return he might expect for work in the Master's service. He simply fell on his knees and cried out, "Lord, what wilt thou have me to do?" And one who carries this prayer in his heart each day will find, when the evening shadows fall, that opportunities to give and to bless have come to him far beyond his fondest hopes. For it is the prayer of divine activity, which must ever find its answer. It is the prayer which longs to give, not one which murmurs because it does not receive. It is the prayer which asks to be shown the Father's will, not one which desires to carry out its own. It is the prayer of the righteous which "availeth much."

Self-examination is not always an agreeable occupation, nor is it the one best fitted to send us up in our own esteem, for when we dig deeply into the depths of human consciousness we sometimes bring to the surface thoughts which do not look very pretty when viewed in the honest light of day. It is, nevertheless, a purifying process which none of us can afford to neglect, for nine times out of ten when things go wrong, we

själfva, huruvida vi på bästa sätt använda det, som vi redan nu äro i medveten besittning af. Om vi ärligt göra detta och gifva åt andra, liksom det har blifvit oss gifvet, rikligt och utan förbehåll ur ett tacksamt hjärtas öfverflöd utan en tanke på vedergällning eller belöning, då skall en klar och stark ström af en ännu högre förståelse ingjutas i vårt lif i enlighet med den gudomliga lagen om växelverkan.

När Saul af Tarsus för första gången såg Sanningens ljus, dröjde han ej för att spörja hvad det skulle medföra för honom, eller hvad han kunde vänta sig i gengäld för sitt arbete i Mästarens tjänst. Han föll på knä och utropade: „Herre, hvad vill du att jag skall göra.“ Den som bär denna bön i sitt hjärta hvarje dag skall finna, när aftonskuggorna komma, att tillfällen att gifva och välsigna hafva skänkts honom långt mer, än han någonsin vågat hoppas, ty en sådan bön är besjälad af den gudomliga aktiviteten och måste nödvändigt finna sitt svar. Det är en bön, som längtar att gifva, icke en som knotar, emedan man ej fått nog. Det är den rättfärdiges bön, som förmår mycket.

Själfpröfningen är icke alltid så angenäm, ej heller höjer den aktningen för oss själfva, ty om vi söka på djupet af det mänskliga medvetandet, upptäcka vi ofta tankar, som icke synas så vackra, när de betraktas i klart dagsljus. Detta är emellertid en reningsprocess, som ingen bör försumma, då vi råka ut för något ondt, ty vi hafva i nio fall af tio endast att

have only to look within to locate the trouble. Do we feel, for instance, that we receive but scant measure of love from those around us? Let us look within and find how much love we are giving. "But," we complain, "certain people do not even seem to like us." Do we like them? "If ye love them which love you," said the Master, "what reward have ye? do not even the publicans the same?"

Perhaps we feel that we have been unjustly treated. What about our treatment of others? Has it invariably been characterized by a gentle charity, "broad enough to cover the whole world's evil, and sweet enough to neutralize what is bitter in it" (Miscellaneous Writings, p. 224)? Possibly our best efforts are often unappreciated. What of other people's best efforts? Have we always given to them the cordial "Well done!" which we ourselves have failed to hear? Many of us feel that we are frequently misunderstood. Do we always understand others? Those who happen to differ from us may yet be quite as sincere and honest in their convictions as even we ourselves; but it takes a nature rarely great to remember this. Do we hear our mistakes criticized? Before resenting this, we might profitably look back into the past and see if we can remember ever having become a self-appointed judge in Israel. Are our faults magnified and commented upon? What of other people's faults? Have we always maintained toward them the same loving silence which we would be glad to receive in return?

Truly it is "with what measure ye mete," dear

söka inom oss själfva för att finna orsaken. Synes det oss t. ex. att vår omgifning skänker oss för litet kärlek? Låt oss blicka in i vårt inre och se efter hur mycket kärlek vi skänka andra. „Men", klaga vi, „somliga människor synas ej tycka om oss." Älska vi dem? „Om I älsken dem som älska eder", sade Mästaren, „hvad fån I för lön? Göra icke äfven publikanerna detsamma?"

Kanske känna vi oss orättvist behandlade. Hur behandla vi andra? Har vårt handlingssätt ständigt utmärkt sig för en godhet „stor nog att öfverskyla hela världens ondska och tillräckligt kärleksfull att motverka all dess bitterhet" (Miscellaneous Writings, sid 224)? Ofta äro kanske våra bästa bemödanden icke uppskattade, men låt oss se till hur vi betrakta andra människors bemödanden. Hafva vi alltid gifvit dem den hjärtliga uppmuntran, som vi själfva saknat? Många af oss anse sig ofta missförstådda. Förstå vi alltid andra? De hvilkas mening skiljer sig från vår äro kanhända lika ärliga och uppriktiga i sina åsikter som vi själfva, men det fordras en sällsynt nobel natur för att tänka så. Om vi få höra våra fel kritiserade, är det rådligt att i stället för att känna oss sårade blicka tillbaka på det förgångna för att erinra oss, om vi någon gång satt oss själfva till domare öfver Israel. Förstorar man våra fel och talar om dem? Låt oss fråga oss själfva om vi alltid iakttaga samma kärleksfulla tystnad gentemot andra människor, som vi skulle vilja, att de gjorde mot oss?

Orden „med det mått I mäten" besannas verkligen,

fellow-worker in the bonds of Christ. Then let each begin this day, this hour, to do something for somebody; and if the suggestion comes that one is so situated that he cannot do anything for anybody, let him talk straight back to the lying argument and send it where it belongs. No one is so poor that he cannot do something, if it is only to turn over with his foot the beetle which is struggling on its back in a garden path. It is not always money which this sad world needs. In fact, could statistics of this kind be taken, they would probably show that more people starve annually for want of love than for want of food. There may be those within sound of our voice today to whom a word of encouragement would be worth more than all the money in the world. Indeed, circumstances sometimes arise when it requires more of the real Christ-spirit to hold out a hand to a friend who stands alone and misunderstood, perhaps even for the moment disgraced in the eyes of the world, than to build a church whose spires shall reach the very heavens.

When the hungry multitude lacked bread, Jesus fed them in the wilderness, "about five thousand men, beside women and children," but when Mary sat at his feet to learn more of Christ, Truth, he said she had chosen the one thing needful. Thus was he ever ready to give according as the human sense of need presented itself. He did not tell the starving multitude that "man shall not live by bread alone," nor did he give to Mary of the loaves and the fishes. Can we pray too earnestly for a similar discernment, for

käre medarbetare i Kristi bojor. Låt oss då begynna i dag, ja i denna stund att göra något för någon, och om den tanken framställer sig, att vi lefva under förhållanden, som icke tillåta oss att göra något för andra, låt oss icke lämna detta lögnaktiga argument obesvaradt, utan förvisa det till dess mörka hemvist. Ingen är så fattig, att han icke kan göra något godt, vore det endast att med foten hjälpa en skalbagge, som sprattlar på trägårdsgången, att åter komma på benen. Det är icke alltid penningar, som denna bedröfliga värld är i behof af. Om någon slags statistik kunde upprättas härvidlag, skulle det helt säkert konstateras, att flera dö årligen af brist på kärlek än af brist på föda. Det finnes kanske någon inom räckhåll för vår röst i denna dag, som skulle uppskatta ett tröstens ord mer än alla världens rikedomar. Ja, under vissa omständigheter fordras det mer af Kristi ande för att räcka handen åt en vän, som står ensam och missförstådd—kanske för ögonblicket vanärad inför världen—än att bygga en kyrka med en himmelshög spira.

När de hungrande massorna saknade bröd, mättades de af Jesus i ödemarken, „omkring femtusen män utom kvinnor och barn", men när Maria satt vid hans fötter för att inhämta mer af Kristus, Sanningen, sade han, att det som hon hade utvalt var „det enda nödvändiga". Vi förstå häraf, att han alltid var redo att lämpa sin gåfva efter den mänskliga uppfattning af behof, som gjorde sig gällande. Han sade icke till den uthungrade folkmassan: „människan lefver icke af bröd allenast", ej heller bjöd han Maria bröd och fisk. Vi kunna icke tillräckligt allvarligt eftersträfva denna urskilningsförmåga, denna förstående, med

that intelligent, wisely expressed love which is ever reaching out toward humanity in tenderest compassion, ever ready to bless, to comfort, to heal?

There was once a poor widow whom Elijah found, in time of famine, gathering sticks. When he asked her to fetch him a little water and a bit of bread, she explained that she had only a handful of meal and a little oil in a cruse. "And, behold, I am gathering two sticks, that I may go in and dress it for me and my son, that we may eat it, and die." The same old lying argument—"too poor to give!" But what said the man of God? Did he come down under the same mesmerism, accept her point of view, and hastily take himself off in search of some one whose opportunities were obviously less limited? Not at all. On the contrary, he saw the mental attitude of the speaker, saw the closed hand holding fast to fear, doubt, self-interest, and lack of faith in God's infinite bounty. He saw that, so far as she was concerned, the sense of famine was nowhere so great as in her own thought, and he helped her heal it in the only way which at that moment would have done the work. "Fear not," he said, "go and do as thou has said: but make me thereof a little cake first." Open the closed hand. Those stiff, cramped fingers have been shut too long. Let go of all that makes for limitation. Stop doubting God and begin to supply a brother's need out of that good of which you are already in conscious possession. The woman did as she was told, and the upturned open

vishet parade kärlek, som alltid kommer mänskligheten tillmötes med den ömmaste medkänsla, alltid färdig att välsigna, trösta och hela.

En gång under rådande hungersnöd påträffade Elia en fattig änka, som var sysselsatt med att plocka stickor. När han bad henne hämta honom litet vatten och en smula bröd, förklarade hon, att allt hvad hon ägde var en handfull mjöl samt litet olja i ett krus. „Och se, här har jag hopsamlat ett par vedträn och går nu för att tillreda det åt mig och min son, att vi må äta det och sedan dö“ (1 Kon. 17:12). Här möta vi åter denna urgamla lögnaktiga invändning, „alltför fattig att gifva något“! Men hvad svarade gudsmannen? Lät han öfvermanna sig af samma mesmeriska föreställning—läsa vi, att han såg saken från hennes synpunkt och ofördröjligen aflägsnade sig för att uppspåra någon, hvars resurser icke voro så påfallande knappa? Alls icke, utan han urskilde den talandes sinnestillstånd, han såg den slutna handen, som icke ville släppa sitt grepp på fruktan, tvifvel och själfviskhet, och han såg bristen på tillit till Guds oändliga förråd. Han såg, att hvad henne vidkom var hungersnöden ingenstädes så stor som i hennes egen uppfattning, och han hjälpte henne att öfvervinna den på det enda sätt, som för ögonblicket kunde hjälpa henne. „Frukta icke“, sade han, „gå och gör såsom du har sagt. Men tillred först åt mig en liten kaka däraf.“ Öppna den slutna handen! Dessa hårda, styfnade fingrar hafva varit krökta länge nog. Låt allt som talar om brist fara, upphör med att tvifla på Gud, och tag dig före att afhjälpa en broders nöd med det goda, som du redan nu är medveten om att äga. Kvinnan gjorde som Elia hade sagt, och den öppnade handen fick mottaga

hand received the blessing, for we are told that "she, and he, and her house, did eat many days. And the barrel of meal wasted not, neither did the cruse of oil fail."

Elijah is not here today, but God is. The same Principle which was operative then is with us now, for God is "the same yesterday, and to day, and for ever." Then let us act is if we believed this. Let us give what we have, and give it gladly. If some beautiful new thought has unfolded to our consciousness, to shine like a star upon our ascending path, let us remember it is only as we pass on to others the blessing it has brought, that we may really make it our own. That which we gained yesterday, and give today, fits us to receive in yet greater measure tomorrow. The only man who receives nothing is the man who stands still, tightly clutching that which he has for fear of losing it.

Then let us open the closed hand. Open it wide. It should be joy enough for any one of us "to sow by the wayside for the way-weary, and trust Love's recompense of love" (No and Yes, p. 3). That recompense is sure, but it often comes more quickly when we stop looking for it. Let us be willing to leave that part of it—the what and the when and the where—to God; and just go quietly on, forgetting self in blessing others, and leaving the future to make manifest that which is already growing clearer to us each day, each hour, that we cannot lose by giving.

välsignelsen, ty det berättas, att „hon hade att äta, hon själf och han och hennes husfolk, en lång tid. Mjölet i krukan tog icke slut, och på oljan blef ingen brist i kruset.“

Elia är icke med oss nu, men Gud är med oss. Samma Princip som var verksam då är fortfarande tillgänglig, ty Gud är „densamme i går och i dag och i all evighet“. Låt oss då handla som om vi trodde detta och med glädje gifva af hvad vi hafva. Om någon härlig ny tanke har kommit till vårt medvetande för att lysa som en stjärna på vår väg uppåt, låt oss då icke glömma, att det är endast för så vidt vi göra tillgänglig för andra den välsignelse den medfört, som vi verkligen kunna göra den till vår egendom. Det som vi vunnit i går och gifva af i dag bereder oss att mottaga i än rikare mått i morgon. Den enda som ingenting får, är den som står stilla och klänger sig fast vid det han har af fruktan att förlora det.

Låt oss villigt öppna de slutna händerna! Det borde vara tillräcklig glädje för en hvar af oss i att „så vid vägkanten för de trötta vandrarne och lita på att Kärleken skall vedergälla med kärlek“ (No and Yes, sid 3). Denna belöning är osviklig, men den kommer ofta snarare, om vi upphöra att vänta oss den. Kunna vi icke lugnt lämna åt Gud att bestämma hur och när och hvar vi skola få den och själfva framhärda i själfförgäten verksamhet till andras välsignelse. Då skall framtiden utan tvifvel bevisa, hvad som redan nu för hvarje dag blir oss allt tydligare, att vi kunna ej förlora genom att gifva.

[From *The Christian Science Monitor*]

CHRISTIAN SCIENCE IN THE BUSINESS LIFE

IF a knowledge of God cannot avail one in his practical experience of business, then he would far better revise his concept of business. In other words, if anything humanity is busy with is outside the law of good, God, then, it would appear, it is under the law of evil, and must be readjusted. But business is only the exchange of good offices. It is one of the present-day evidences of that dominion over all the things of the earth which is affirmed of man in the first chapter of Genesis. In its highest sense business is a manifestation of mutual helpfulness among men and of the plenty and power which God gives to His children.

But to bring business into line with Christian thinking means to work a complete revolution in the average man's thought of business. As humanity sees things nowadays, business success appears to be the effort to do better than other people do. Some one lecturing lately to a body of men about their work, said that each should aim to do a little better than the man next him. Now this thing carried out in financial directions often means a gross selfishness. The average man unthinkingly assumes that to get trade for himself

[Ur *The Christian Science Monitor*]

CHRISTIAN SCIENCE I AFFÄRSLIFVET

OM en människa icke anser det vara till gagn i affärslifvet att känna Gud, så är det rådligt, att hon söker göra klart för sig, hvad hon menar med affärslifvet. Med andra ord, om mänskligheten är sysselsatt med något som icke inrymmes under det godas, Guds lag, så är det tydligen under det ondas lag och måste då rättas. Affärslifvet är i självfva verket ingenting annat än ett utbyte af godt arbete. Det är för närvarande ett af de sätt, hvarpå vi bäst kunna uttrycka herraväldet öfver allt på jorden, hvilket i skapelsehistorien tillskrifves människan. Det är i sin högsta betytelse ett medel att bland människor uttrycka ömsesidigt bistånd och den rikliga tillgång och makt, som Gud skänker åt sina barn.

För att få affärslifvet i harmoni med ett kristligt tänkesätt fordras emellertid en fullständig revolution i den allmänna uppfattningen om affärer. Såsom mänskligheten nu för tiden betraktar saken, synes målet för en affärsmans ansträngningar vara att öfverglänsa andra. En person som nyligen höll en föreläsning för affärsmän om deras arbete sade, att hvar och en skulle sträfva att öfverträffa sin granne. Om denna tanke tillämpas i ekonomiska frågor, uttrycker den sig ofta hänsynslös själfviskhet. I allmänhet tar man utan betänkande för gifvet, att det är nödvändigt att tillskansa sig kunder från en konkurrent,

away from a competitor is his necessity, but Christian thinking reverses all this. It begins first of all to show that there is in the divine good plenty for every man. God cannot have any favorites, neither is He limited, neither does He have to take from one man what He gives to another.

Christian Science is called Science because it gives an accurate basis of thinking to replace the faulty human notions. Every man has the right to get his good from God, and does get it so. So far as a man learns to recognize the government of God, to admit Him as the head of every enterprise, to look to the divine Mind as not only the supply but the immediate director of business concerns, does the kingdom of heaven begin to come on earth for that man and for those around him. This is to depend on Principle rather than opinion. Human sense does not at first see God directing humanity's affairs; but when all men begin to trust God's government and in all their thinking to acknowledge Him, they will find peace and success and every good, following. This is the meaning of the Old Testament teachings about the Israelites. When they trusted and obeyed God all was well; when they looked to human kings and governors and to erring human purpose, things went badly.

Now this understanding that God has enough good for all and that He gives this good to all of His own volition, not through other men, but as directly as the manager of a business is responsible for every man under him, is the scientific basis for thinking

men ett kristligt tänkesätt kan icke gilla detta Kristendomen visar oss först och främst, att det gudomliga goda är tillräckligt för hvar och en. Gud kan ej hafva några gunstlingar eller vara begränsad, ej heller behöfver han taga från en människa hvad han skänker åt en annan.

Christian Science (Kristlig Vetenskap) kallas vetenskap, emedan den gifver oss en riktig grund för våra tankar, som ersätter felaktiga mänskliga spekulationer. Hvar och en har rättighet att få sitt goda från Gud och får det äfven. I den mån en människa lär sig att erkänna Guds herravälde och inser, att det är Gud som leder hvarje företag, i den mån hon vänder sig till det gudomliga Sinnet såsom icke endast den som förser, utan äfven den som styr affärslifvet, i den mån börjar himmelriket att komma till jorden för den människan och hennes omgifning. Detta är att stödja sig på Princip i stället för på egen uppfattning. Det synes icke att börja med för mänsklig förnimmelse, som om Gud styrde människors görande och låtande, men när alla människor börja lita på Guds styrelse och i alla sina tankar erkänna honom, skola de finna frid och framgång och allt annat godt. Detta är hvad det gamla testamentet vill lära oss genom Isrealiternas historia. När de litade på Gud och lydde honom, gick allt väl, men när de togo sin tillflykt till mänskliga konungar och styresmän och litade på felaktiga mänskliga beräkningar, gick det illa för dem.

Denna förståelse, att det goda Gud har att skänka åt alla är obegränsadt, och att han gifver af detta goda oombedd, icke genom andra människor, utan lika direkt, som den verkställande direktören i ett bolag sörjer för hvar och en af de underordnade arbetarna, detta är den vetenskapliga utgångspunkten

about a business. The human sense has much materiality mixed up with the more spiritual concept, as yet; but speaking roughly, this is what a man must do if he is to run his business on truly scientific lines. He should think of God as directing his business and as governing every man concerned with it. And he should think of God as sustaining the work of all men everywhere and as having plenty of success for every man. This does away with that terrible grind of competition which is nowadays responsible for so much suffering on earth.

This belief in competition, in the battle for supremacy over others, must be reversed in human thinking before it can be reversed in experience. Men must cease to think that success or praise won by another detracts in any way from themselves. Every man has his niche, his own work. God determines this and sets each at his task. There is no possible interference, then. One man cannot get work away from another nor win laurels that should crown another. Each has his place, as well defined and as fixed as the planets. Infinite Mind cares for all—"the very hairs of your head are all numbered," Jesus taught, and infinite care holds every blade of grass, individual and forever perfect. Surely God then cares for every man, sustains him in his place, and supplies him at every moment with all he can ask of happiness and success.

Love is everywhere the fulfilling of the law. More love to God means more love to man. The cultivation

för tanken rörande affärslifvet. Mänskligt sedt är ännu mycket materiellt inblandadt i de mera andliga begreppen, men för att ordna en affär på verkligt vetenskapliga grunder måste man komma därtill att tänka på Gud såsom den styrande i företaget och såsom principalen för hvar och en som deltager däri. Ja än mer, man borde tänka på Gud såsom den, som vidmakthåller alla människors arbete öfverallt och som kan skänka obegränsad framgång åt dem alla. Detta undanröjer det förskräckliga tryck, som orsakas af konkurrensen, hvilken i våra dagar är källan till så mycket lidande på jorden.

Denna tro på konkurrens, på kampen om herravälde öfver andra, måste upphöra i människornas tankar, innan den yttre erfarenheten kan blifva förändrad. Människor måste upphöra att tänka, att de blifva tillbakasatta genom att någon annan vinner framgång eller beröm. Hvar och en har sin egen plats och sitt eget arbete. Gud bestämmer härom och tilldelar enhvar sin uppgift. Det finnes således ingen möjlighet att gå i vägen för hvarandra. Den ena människan kan ej fråntaga den andra hennes arbete eller vinna lagrar, som rätteligen borde tillerkännas någon annan. Hvar och en har sin plats, lika afgjord och orubblig som planeterna. Det oändliga Sinnet vårdar sig om alla—ja Jesus lärde, att „edra hufvudhår äro alla räknade“—och den oändliges omsorg vidmakthåller det minsta grässtrå individuellt och för evigt fullkomligt. Då vårdar sig Gud äfven helt säkert om hvarje människa, uppehåller henne på den plats som är hennes och skänker henne hvarje ögonblick allt hvad hon kan begära af lycka och framgång.

Öfverallt är det kärleken som är „lagens fullbordan“. Mer kärlek till Gud är liktydigt med mer

of love helps every man's life, wherever he is set. It brings harmonious thinking, and happiness, peace, in place of discord. This enables each man to work more easily and with clearer insight into the thing that concerns him. He begins to be happy in his action. Now the joy of life is to work happily at some useful task with no thought of the outcome. The reward is with God, the demand on each man is to do his work as well as possible. This turns his thought away from others, and shields him from envy or stupid comparisons. Let each one be sure that God governs him; then, if he is not at his right work, the way will open for the change. No one lives his own life. God lives, and man reflects the divine living. This is scientific fact, and when this right thinking rules the man, then his outward conditions presently conform to the inward heaven.

God created man to have dominion over all the earth. The great world of business very distinctly hints at such a dominion. It is right that great enterprises should succeed, and they can be brought to pass with perfect honor and rightness in every detail. There is nothing to be gained by dishonesty and selfishness, and nothing so built up can endure. But the great works of the world can be done on the solid basis of perfection; they can be wrought to the good of every human being and to the loss of none, for it is God who does all that is done, and He does it rightly, speedily, safely and to the ends of joy. Again and again the loyal Christian Scientist turns to base his sense of all action in God, in divine Mind. Evil

kärlek till människorna. Att uppöfva kärleken är till gagn i hvarje människas lif, hvilken ställning hon än må innehafva. Därigenom vinnes harmoniska tankar och lycka—frid i stället för disharmoni. Därigenom får hvar och en förmåga att arbeta lättare och med klarare insikt i hvad han har för händer samt börjar känna lycka i sin verksamhet. Detta är lifvets lycka att kunna med glädje utföra något nyttigt utan att tänka på ersättning. Gud lönar en hvar, och af oss fordras endast att göra vårt arbete så väl vi kunna. Detta vänder våra tankar från andra människor och skyddar oss för afund och kortsynta jämförelser. Om vi blott äro vissa om att Gud leder oss, så skola vi finna en utväg till något annat arbete, om vi icke äro på vår rätta plats. Ingen människas lif tillhör henne själf. Gud är Lifvet, och människan återspeglar det gudomliga lifvet. Detta är ett vetenskapligt faktum, och när dessa rätta tankar behärska en människa, skola hennes yttre förhållanden snart komma i harmoni med den himmel, som är inom henne.

Gud skapade människan till att hafva herravälde öfver hela jorden. Affärsvärlden såsom ett helt antyder detta herravälde. Det är rättmätigt, att stora företag skola lyckas, och de kunna anordnas på fullt hederliga och rätta grunder i hvarje detalj. Ingenting vinnes genom oärlighet och själfviskhet, och ingenting byggdt på en sådan grund kan bestå. Världens storverk kunna utföras på fullkomlighetens solida grund; de kunna genomföras till nytta för hvarje mänsklig varelse och till skada för ingen, ty det är Gud som gör allt som är gjordt, och hans verksamhet är rättfärdig, obehindrad, tillförlitlig och glädjebringande. Den lojale Christian Scientisten hänvänder sig oupphörligt till Gud, det gudomliga Sinnet, för att på detta

is not power, it cannot act; God is All, and there is no selfish, ignorant mortal thinking to hinder His purposes. What God decrees is already done, done from the beginning, and how can it be thwarted or turned awry.

To remember the Sabbath day is very important to the business man. To keep the Sabbath means to dwell in the constant sense that God has already done all; that His work is perfect, finished, and that "there is nothing left to be made," as Mrs. Eddy says, "by a lower power" (Science and Health, p. 520). The endeavor to realize what this really means will bring order and success into any man's experience.

grundą sin uppfattning om all verksamhet. Det onda är icke makt och kan icke vara verksamt. Gud är allt, och det finnes ej något själfviskt, okunnigt, dödligt tänkande, som kan korsa hans planer. Hvad Gud förordnar är redan utfördt allt ifrån begynnelsen och kan därför icke förhindras eller förvanskas.

Att tänka på sabbaten är mycket viktigt för affärsmannen. Att hålla sabbaten betyder att dväljas i det oafbrutna medvetandet, att Gud redan har gjort allt, att hans verk är fullkomligt, afslutadt, och att „det ej finnes något öfrigt att göra för någon ringare makt“, som Mrs. Eddy säger (Science and Health, sid 520). Sträfvan att fatta hvad detta verkligen innebär skall medföra ordning och framgång i hvarje människas erfarenhet.

[From *The Christian Science Monitor*]

TRUTH IS POWER

WHATEVER is true has power; for whenever the truth concerning any matter is brought to light falsehood upon that point is corrected. If what is true about anything has power by right of its truth to dispel false impressions about the same thing, then surely Truth, the one divine source for all that is right and true, has power to rectify all error, and to bring out the right concept where evil held its false sway.

So then the appearing of the truth which reveals the actual relation of God to man and the universe—Truth furnishing rules by which to prove in experience all that is true—this event is the most important thing that can occur to mankind. Logically, it is only through the pure, scientific, and lawful revelation of the highest Christianity that such truth can appear.

As students and exponents of the Christianity which proclaims God to be All-power, Christian Scientists see intellectually that He must be All-power, because God is Truth and the truth has power over falsehood and mistake. Yet to reckon as falsehood and error all the materiality and all the sin, sickness, and death of earth, and to prove the power of divine Truth over this whole procession of evil is to do far more than to admit theoretically the all-power of God. Because

[Ur *The Christian Science Monitor*]

SANNINGENS MAKT

ALL sanning äger en inneboende makt. Så snart sanningen om något kommit i dagen, tror man icke längre på osanningen. Om således det som är sant rörande en sak på grund af sin sanning äger makt att undanröja falska intryck, så har ju den absoluta Sanningen, som är den gudomliga källan till allt som är rätt och sant, makt att rätta all villfarelse och framkalla det rätta begreppet, där det onda förut med orätt härskat.

Sanningen förser oss med lagar, genom hvilka vi kunna pröfva hvad som är sant i vår erfarenhet. Det är därför af största vikt för mänskligheten, att sanningen, som uppenbarar Guds verkliga förhållande till människan och världsalltet, blir känd, och detta kan endast ske genom den rena, vetenskapliga, rätta uppenbarelsen af kristendom i de högsta mänskliga begreppen därom.

Christian Scientisterna, som studera och vittna om den kristendom, hvari Gud erkännes vara Allmakten, inse, att Gud måste vara detta, då han är Sanningen, och Sanningen har makt öfver all osanning och villfarelse. Att betrakta allt det materiella och all synd, sjukdom och död på jorden som osanning och villfarelse och att bevisa den gudomliga Sanningens makt öfver allt detta onda är emellertid vida mer än att teoretiskt medgifva Guds allmakt. Emedan kristen-

Christians have not been able to dispel their troubles they have devised for themselves plausible reasons why God, even with His absolute power, permits trouble to endure despite most honest efforts to obey Him. Inscrutable reasons beyond our understanding have been attributed to God for cruelties we ourselves, if only reasonably kind-hearted, would not inflict upon our fellow men.

It is really time that the Christian world, and that larger world of people who wait to see Christianity better demonstrated before they adopt it, awake together to find that ignorance concerning God and His law has caused all our suffering, and that a knowledge of Truth will dispel it in just the same fashion that whatever is true about any subject, when it is understood, corrects whatever is false about the same subject. When we are really convinced that our very confusion about the source of our troubles has largely caused them, and when we see that the truth which never makes trouble has in itself power to correct it all, we find that after all we ourselves cannot destroy error. Truth does it. We need only open our thoughts to the truth, live it, love it, obey it; then truth itself through its own vigor and vitality saves us from believing error—and then logical salvation from all error has begun.

Take by way of illustration, a good man who is being lied about in his community. His neighbors, believing the lie, suppose him to be dishonest, untruthful, or impure. But some day a set of circumstances —an innocent righteous action or a direct and inten-

domens bekännare icke förmått öfvervinna sina svårigheter, hafva de uppställt antagliga skäl hvarför Gud, fastän hans makt är oinskränkt, tillåter svårigheter att förfölja dem i trots af deras redbaraste ansträngningar att vara honom lydiga. Man tillskrifver Gud outrannsakliga bevekelsegrunder, som öfvergå mänskligt förstånd, när man antager, att grymheter, som vanlig människokärlek icke skulle tillåta någon att begå mot sin nästa, sanktioneras af honom.

Det är verkligen icke för tidigt, att den kristna världen—och därjämte den ännu större värld, som väntar på att få se kristendomen bättre tillämpad, innan den vill antaga densamma—väckes till insikt om, att okunnighet om Gud och hans lag har orsakat allt vårt lidande, och att kunskap om Sanningen skall befria oss därifrån på samma sätt, som man blir befriad från tron på osanningen om en sak, sedan man fått veta sanningen därom. När vi verkligen blifvit öfvertygade om att det är vår okunnighet om källan till våra svårigheter, som till stor del är orsaken till dem, och när vi inse, att sanningen, som aldrig åstadkommer lidande, har makt att förjaga allt ondt, då finna vi, att vi väl icke själfva kunna öfvervinna villfarelsen, men att Sanningen gör det. Det enda vi hafva att göra är att mottaga sanningen i tanken, uttrycka den i vårt lif, älska den och lyda den. Då skall sanningen själf genom sin egen styrka och lifskraft frälsa oss från tron på det osanna, och då har den rätta frälsningen från all villfarelse begynt.

Låt oss tänka oss en god människa, som blifvit beljugen inför sin omgifning. Hennes grannar, som tro lögnen, anse henne vara ohederlig, osann och oredlig. Men en dag händer det, att en god handling som vittnar om oskuld eller en direkt och afsiktlig förklaring

tional explanation—shatters that lie. What has happened? No will-power, no thought transference, no mental suggestion, has been employed; no change has come to the man himself. The truth about him has appeared and in its own coming and by its own action has made impossible any continuation of that false belief. The truth, explained and understood, takes care of the whole thing. Error cannot be believed when truth is known. Facts shatter suppositions.

So it is that truth and power are synonymous. Then why, some one may ask, does not the true statement about God, man, and the universe, as the highest Christianity sets it forth, destroy at once all the error in all the world? For one thing, we keep granting power to evil even after we intellectually and theoretically classify it as powerless; for another thing, salvation is individual and all the evil in the world will not be destroyed till each individual takes hold of his own sense of evil and puts that under foot. The heart of the question is right here: Is not our stumbling due to our continued liking, indulging, or fearing evil, although the letter of Christianity may appeal to us as true?

Upon page 192 of her book, "Science and Health with Key to the Scriptures," Mrs. Eddy writes: "Evil is not power," but her preceding sentence declares, "The good you do and embody gives you the only power obtainable." Here, surely, is our answer. When we are less sluggish about doing and embodying good we shall be obstructing the truth less. The whole thing is a mental question. As our thoughts

afslöjar denna osanning. Hvad har då egentligen händt? Ingen viljekraft, ingen tankesuggestion, ingen yttre påverkan har användts, ingen förändring har försiggått inom personen i fråga. Det är endast sanningen som har kommit i dagen, och den har genom sin inverkan gjort slut på den falska föreställningens existens. Så snart sanningen blifvit förklarad och förstådd, utför den sitt värf. Man lyssnar ej längre till villfarelsen, när man lärt känna sanningen. Fakta uttränga antaganden.

Således finna vi, att sanning och makt äro liktydiga. Då frågar någon, hvarför icke sanningen rörande Gud, människan och världsalltet, såsom den framställes i kristendomens högsta begrepp, omedelbart utplånar all världens villfarelse. Jo, därför att vi allt fortfarande tillerkänna det onda makt, äfven sedan vårt förnuft teoretiskt förklarat det maktlöst. Dessutom är frälsningen individuell, och allt det onda i världen blir icke utplånadt, förrän hvarje individ öfvervunnit sin egen förnimmelse af ondt. Det är högst viktigt, att vi inse hvar felet ligger, och att våra svårigheter härleda sig från att vi allt fortfarande älska, tillstädja och frukta det onda, fastän vi hafva erkänt sanningen i kristendomens bokstaf.

I „Science and Health with Key to the Scriptures" (Vetenskap och hälsa med nyckel till den heliga skrift) skrifver Mrs. Eddy på sid. 192: „Det onda är icke makt", men den föregående meningen lyder: „Det goda du gör och uttrycker förlänar dig den enda möjliga makten." Häri ligger helt säkert lösningen på frågan. När vi blifva mindre obenägna att göra och uttrycka det goda, skall vårt motstånd mot sanningen också blifva mindre. Förhållandet ar således helt och hållet mentalt. Allt eftersom våra tankar

relinquish erroneous believing and doing, truth with its accompanying power over all that is evil will have freer entrance to our lives. Our understanding of the truth will be vivid reality, and naturally the facts of being so explained will, with all their joy and permanence, supersede the mistaken fears and beliefs that gave evil its only support.

The teachings of Christian Science, setting forth a provably true statement of the nature and power of God; furnishing rules of Christian thought and conduct to established truth in human affairs, promise the demonstration of the power of good over evil, but only in such measure as we are mentally and morally purified. Here is our great encouragement. For every bit of evil conquered in what we call our own disposition, traits, tendencies, habits; for every wrong thought checkmated and refused house-room, we find with us the good for which we have thus mentally made way. The faithful study of God's Word, the Scriptures, and their interpretation through Mrs. Eddy's great commentary, "Science and Health with Key to the Scriptures," brings us Truth explained. Truth explained in turn dissipates our wrong believing, and the power of Truth available to us is proportionate to the amount of truth permitted to enter our thoughts.

Then why complain if only slowly we rid ourselves of trouble? Seek further explanation of Truth. Seek it more whole-heartedly. Let it explain the nothingness of all wrong notions about existence until falsity loses for us all attraction. The fact that Christian

upphöra att kretsa omkring osanna föreställningar och handlingar, skall sanningen och den därmed följande makten öfver det onda allt rikligare fylla vårt lif. Vår förståelse af sanningen skall då blifva praktisk och lefvande, och då skall varats verklighet med all sin glädje och beständighet helt naturligt ersätta de ogrundade farhågor och föreställningar, som allena vidmakthålla det onda.

Christian Science' läror, som skänka en sann och bevislig framställning om Guds väsen och makt och därjämte föreskrifter, som förläna en kristen förmåga att i tanke och handling uttrycka sanningen i det dagliga lifvet, utlofva, att det godas makt öfver allt ondt en gång skall kunna tillämpas, men endast i den mån vår tanke och moral höjes. Hvilken stor uppmuntran ligger icke häri! För den allra obetydligaste seger öfver det onda i lynne, karaktär, böjelser och vanor, för hvarje ond tanke som vi vägrat tillträde eller plats upptäcka vi i stället hos oss det goda, för hvilket vi sålunda banat väg i medvetandet. Det trogna studiet af den heliga skrift och dess tolkning i Mrs. Eddys stora kommentar, „Science and Health with Key to the Scriptures", klargör sanningen för oss. Denna sanning utplånar i sin tur våra falska föreställningar, och ju mer vi tillåta sanningen att härska i våra tankar, dess mer kunna vi tillägna oss den däri inneboende kraften.

Hvarför skulle vi då klaga, om det går långsamt för oss att blifva befriade från våra svårigheter? Låt oss forska än djupare efter Sanningens förklaring— söka den af hela vårt hjärta samt låta den visa oss intigheten i alla falska begrepp om tillvaron, tills osanningen för oss förlorat all dragningskraft. Då varats fulla sanning blir uppenbarad, försvinna all

Science includes in the trail of the sin and error explained away by the whole truth of being all unhappiness, lack, limitation, bodily distress, and even death, gives us great hope. In modest beginnings we can apply the first explanations of Truth to the immediate errors in thought, and in our first success at so scientifically overcoming evil see stretching before us the whole salvation from materiality wrought out by Christ Jesus and through his immaculate teachings enjoined upon all men.

synd och villfarelse, och Christian Science visar, att med dessa följa all olycka, brist, begränsning, kroppsligt lidande, ja själfva döden. Detta skänker oss en härlig förhoppning. Vi kunna börja helt anspråkslöst med att tillämpa, hvad vi förstå af sanningen på de mest påtagliga felaktigheterna i vår tanke, och då vi börjat vinna framgång i våra försök att vetenskapligt öfvervinna det onda, se vi framför oss vägen till fullkomlig frälsning från den materiella uppfattningen, som redan utarbetats af Jesus Kristus och genom hans rena läror anbefallts åt hela mänskligheten.

Periodicals Published by
The Christian Science Publishing Society

Falmouth and St. Paul Sts., Boston, Mass., U. S. A.

The Christian Science Journal

Founded April, 1883, by Mary Baker Eddy, Discoverer and Founder of Christian Science, and author of the Christian Science Text-book, "Science and Health with Key to the Scriptures."

This monthly magazine is the official organ of The First Church of Christ, Scientist, in Boston, Mass.

Subscription price: Domestic territory (including Mexico and Cuba), one year, $2.00; six months, $1.00; single copy, 20 cents. For Canada add 25 cents and for all other countries 65 cents annually for postage; single copy, for Canada, 20 cents; other countries, 25 cents.

Christian Science Sentinel

A weekly newspaper for the home, published every Saturday, containing news items of general interest, and contributed and selected articles, testimonies of healing, and timely editorials in connection with the Christian Science movement.

Subscription price: Domestic, one year, $2.00; six months, $1.00; single copy, 5 cents. For Canada add 45 cents and for all other countries 95 cents annually for postage; single copy, for Canada, 6 cents; other countries, 7 cents.

Der Herold der Christian Science

A monthly magazine printed in German. It contains original and translated articles bearing upon Christian Science, testimonies of healing, also the Lesson-Sermons which are read at the Sunday services in all Christian Science churches.

Subscription price: Domestic and Canada, one year, $1.00; six months, 50 cents; single copy, 10 cents. For all other countries add 25 cents annually for postage; single copy, 12 cents.

The Christian Science Monitor

A daily newspaper published every afternoon, except Sunday, of world-wide scope, containing current news, and particularly designed for those desiring a high-class publication in the home.

Subscription price: Domestic and Canada, one year, $5.00; six months, $2.50. For all other countries add $3.00 annually for postage. For Greater Boston postal district, $6.00 a year by carrier.

The Christian Science Quarterly

Published January, April, July, and October.

Contains the Lesson-Sermons which are read at the Sunday services throughout the year in all the Christian Science churches.

Subscription price: In the United States, Canada, Mexico and Cuba, one year, 50 cents; single copy, 15 cents. For all other countries add 10 cents annually for postage; single copy, 18 cents.

